

Allah Affetsin 1 Bölüm

– Neşe KIZILYAR · 03 Kasım 2011

Gün yavaş yavaş ağarırken; ağaçlar ,çiçekler yapraklarını gerine gerine açıyor ciy damlaları düşüyordu usulca.. Minik serçeler daha şimdiden cıvı cıvı nasiplerini aramaya başlamıştı bile.

Oysa onun için çok... çok... zor bir gündü...

Caminin duvarına gizlenenerek etrafa ürkek gözlerle bakarken bir taraftan da kucağındaki bebeğine yaşlı gözlerle sıkıca sarıldı.Biraz uzağında bekleyen adam

"Çabuk ol be kadın .Şimdi gelirim yanına..."Fısıltısı bile ürktüdü.Yüzünde her melanetin izi vardı.

Titreyen elleriyle soluk yemenisinin ucuyla gözlerini sildi.Eski bir bez parçasına sardığı yavrusunu birkez daha öpüp koklayıp abdest alınan çeşmelerin yanına bırakıp hızla uzaklaştı.Ayakları geri geri gidiyordu.Adam kolundan hırsıyla çekti. Koşmaya başladılar ve bir sokağın içine girip gözden kayboldular .

Sabah namazından çıkan kalabalık birbirleriye sohbet ede ede yürüyorlardı.

Hüsrev Amca orta yaşın üstünde; beyaz çember sakallı; daima gülen yüzüyle herkes tarafından çok sevilirdi.Küçük bir manav dükkanı vardı.

"Amca bugün kıraathanede görüşelim öğretmen bey de gelecekmiş." Arif ; kısa boylu zayıf biriydi. Herşeyden haberi olurdu.Radarları çok kuvvetliydi.

"Kısmet bakalım.Bizim oğlanın işi yoksa o ilgilenir dükkanla ."

Çeşmenin önüne geldiklerinde bir kıpırtı ,ağlama sesi dikkatlerini çekti.

" Allah allah orada bir şey var."

" Dur dur ."

"Üstünü aç bakalım ."

" Aaaaaa "

" Yaa bu bir bebek ."

Üşümüş çeneleri birbirine çarpıyordu.Minicik dudakları elleri,ayakları morarmıştı.

Hüsrev hemen ceketini çıkarıp çocuğu sardı.

" Derhal polise telefon edelim ."

" Nasıl kıymışlar bu miniğe ? Az kalsın donuyormuş sabahın ayazında."

Kadir Caminin imamıydı. Aydın fikirli ; pırl pırl bir gençti.Konuşmasıyla ,davranışlarıyla cemaata örnek olmaya çalışıyordu.

" Aloo!"

" Buyrun asayiş!"

" Caminin avlusuna terkedilmiş bir bebek bulduk."

"Hemen geliyoruz."

"Çocuğun üzerinde bir bilgi ,not yok."

" Araştıracamız . Bizi bekleyin görgü tanıklarının ifadesine başvurabiliriz."

" Peki,."

Herkes soru dolu bakışlarla birbirlerini süzüyordu.

" Kim yapmıştı? Kim ?"

Çok geçmeden polis arabası olay yerindeydi.İçlerinden kadın polis bebeği arabaya götürüp biberona koyulan mama ile doyurmaya başladı.

Okadar acıkmıştıki nefes almadan emziği çekiyordu.

Etrafı araştırtıktan sonra yazdıkları raporla ayrıldılar.Bir ipucu bile bulunamamıştı neyazık ki...

Komiser yardımcısı bilgileri incelerken durmadan sorular soruyordu polislere.

" Bebeğin üstünde bu çaput parçası mı vardı?"

" Evet efendim.Hüsrev bey ceketini çıkarıp sarmış."

"Kaç kişinin bilgisine başvurdunuz?"

"Camiden çıkanlar kimin bıraktığını görmemişler."

" Oldu hemen bu yavrucak hastaneye götürölüp kontrol edilsin.Diğerleriniz araştırmaya devam etsin."

"Başüstüne efendim."

Kadin polis bebeğin altını değiştirmiş bir battaniyeye sarmıştı.Hemen arabaya binip hastaneye doğru hareket ettiler.

Küçük masum herşeyden habersiz mişıl mişıl uyuyordu polisin kucağında....

DEVAM EDECEK...

NEŞE KIZILYAR